

Práce se zabývá prvními dvěma životními etapami historika umění Zdeňka Wirtha. Wirth byl jednou z nejvlivnějších osobností české kulturní historie první poloviny 20. století. Významným způsobem zasáhl do domácího uměleckohistorického oboru, stal se jedním z neaktivnějších propagátorů architektonické moderny v českém prostředí a díky němu byl výrazně posílen význam spolkové i státní památkové péče. V období první republiky měl Wirth díky své vysoké úřední funkci možnost ovlivňovat i další oblasti tehdejší československé kulturní i vědecké sféry - historii, archivnictví, knihovnictví, muzejnictví, umělecké školství, kulturní styk se zahraničím, divadlo i film. Mnohohrstevný charakter jeho činnosti umožnil klást si v předkládané práci nejen otázky týkající se bezprostředně jeho osobnosti, ale zamýšlet se rovněž nad celkovým vývojem domácí památkové péče a dějin umění ve sledovaném období. Vzhledem k všestrannosti Wirthova působení ve vědecké i organizátorské rovině se práce zabývá také myšlenkovým vývojem uměleckohistorického oboru v našem prostředí ve sledovaném období, konkrétními aktivitami oborových spolků a organizací, redakční praxí některých odborných periodik, objasňuje teoretická východiska domácích ochránců památek a v neposlední řadě mapuje činnost institucí státní památkové péče i průběh a zákulisí významných památkářských kauz. Její součástí je bibliografie Wirthových publikovaných statí i knih.